

בענין עולמות נשמות אלקות*

א.

תכלית העבודה להגיע לדבקות על ידי עולמות נשמות אלקות

הנה אור שבעת הימים הבעל שם טוב הק' זי"ע גילה בעולם שעיקר תכלית עבודת האדם הוא לעסוק בתורה ותפילה באופן של דבקות לאל חי בכל עת ובכל מצב, לייחד שמו ית' בעולם ככל דבר ודבר, והוא ענין תורה לשמה להתדבק באין סוף ב"ה בעת הלימוד

והתפילה וקיום המצוות. כי התורה הקדושה והמצוות הם דרך להתדבק באלקות.

ודרכי הדבקות הם כג' בחינות שיש בכל דבר שהם עולמות נשמות אלקות, וביאור ג' בחי' אלו, דבחי' "אלקות" הוא

א. א"ה, ראינו להסמיך בכאן מאמר מתוך דא"ח שהגיד מרן הגה"ק שליט"א בעידן רעוא דרעיון פרשת נשא בהאי שתא שעצל"ט, ולהיותו נאמר בפרק זמן שהוא שבו הגיד מרן שליט"א את המאמר דרך עץ החיים הנדפס לעיל בסמוך, והוא מיוסד על ביאור סוד עולמות נשמות אלקות שגילה מרן קה"ק הבעש"ט זי"ע, ובו נתבאר היטב סוד בחינת נשמות הצדיקים שהם בחינת הממוצע המקשר בין בחינת העולמות לבחינת האלקות, והוא ענין הנזכר טובא בהמאמר הנ"ל כאשר יראה המעיין, ובוה המאמר נתוסף בו איזה ביאורים עמוקים ונחוצים בהך סוגיא עמיקתא ומסתרתא, הלכך אמרנו לדרוש סמוכין, ולקבוע בדפוס גם זה המאמר למען יהיה המשכן שלם לתועלת המעיינים.

ב. יסוד ביאור ג' בחי' אלו שגילה הבעל שם טוב הק' שיש בכל דבר שהם "עולמות נשמות אלקות" מבואר הרבה בכתבי הגה"ק מקמארנא, ועי' בפרשת נשא בפ' אוצר החיים על מצות ברכת כהנים (דף מ"ב ולהלן) שביאר דסוד עולמות נשמות אלקות הם כנגד נפש רוח נשמה, וכנגד עיבור יניקה מוחין, והם סוד אורות נצוצין כלים וכו' עי"ש באורך (ועי' בהיכל הברכה פר' כי תבא דף קס"א ע"ד ולהלן). ויסוד כל ג' מדרגות אלו הם בסוד חיצון אמצעי פנימי, והיינו דהחיצון הוא לעולם בחינת הכלים והוא בחי' "עולמות", וכמו הכלים דז' מלכים שבהם עיקר התיקון הנצרך שהוא להעלותם מהשבירה ולתקנם וליחדם באצילות, והבחי' הפנימית הוא בחי' אלקות שבכל דבר, שהוא בחי' האורות המתקנים הכלים והם סוד המוחין והנרנח"י הנמשכים אל הכלים לתקנם ולזככם, והבחי' האמצעית היא לעולם בחי' הממוצע בין הכלים ובין האורות, והוא כנגד הניצוצין שירדו עם הכלים לסייע להם להתקן, ועל ידם יכולים לעלות לאצילות ולהגיע לתיקון הנכון, וסוד הניצוצין הם כנגד בחי' הצלמים והלבושים של המוחין שהם הממוצע בין המוחין להכלים, ובאמצעות הצלמים יכולים להתפשט המוחין והנרנח"י אשר בהם מלוּבש אור אין סוף ב"ה, לתוך הכלים, ולתקנם בסוד איהו

ים החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרמג

וחייה וגרמוהי חד בהון באצילות, שהכל נעשה אלקות שהוא עיקר גמר התיקון, עי' היטב רחה"נ דף ט' ע"ג ואכמ"ל.

והנה כל זה שנתבאר הוא הפי' הפשוט של עולמות נשמות אלקות, אך כאן במאמר יתבאר ביתר עומק ג' בחי' אלו, ואיך הוא מתפרש בנפשות ישראל עובדי ה' ככוונה החפצים להגיע לשלמות הדבקות באלקות ית"ש. והיינו דבכוונת היחודים והשמות הק' עצמם יש ג' דרכי הדבקות מדרגא לדרגא כנגד ג' מדרגות של עולמות נשמות אלקות, והוא דכוונת השמות עצמם הם כבחי' כלים לגבי עצם הדבקות האמיתי באלקות שהוא בפנימי פנימיות נשמת הכוונות, דהיינו בפנימיות אור א"ס המתפשט בנרנח"י ובמוחין, ודרך השמות שהם הכלים צריכים להגיע לדבקות הפנימית, (דכל השמות שהם אותיות הם בחי' כלים להשיג על ידם את האור הפנימי שהוא נשמת המוחין שהוא אור פשוט צח ומצוחצח מופשט מכל ציור). ואמנם הממוצע בין עולמות לאלקות ה"ס נשמות, ויתפרש הענין שהוא נשמות הצדיקים היודעים דרכי הדבקות והיחוד הפנימי, אשר הם בחי' מרכבה לשכינה והם המאירים לנשמות ישראל דרכי הדבקות הפנימית, דכל צדיק שהוא מרכבה למדה מסויימת, הרי שעל ידו מתגלה דרך קדושת דבקות אותה מדה, ועי"כ יכולים כלל נשמת ישראל להשיג אותה דבקות, ולכן רק על ידי שמתקשרים עם הצדיקים ועם טהרת עבודתם, יכולים להגיע להשיג פנימיות הדבקות באלקות, והוא כנגד בחי' הניצוצין או הצלמים שהם ממוצע בין הכלים להאורות, ועי' נה"ש דף ל"ד ע"ב סוד הנרנח"י הנמשכים לנשמות הצדיקים, והוא סוד מאמר חז"ל (כתובות קי"א ע"ב) עה"פ "ובו תדבק" וכי אפשר להדבק בשכינה, אלא שידבק בת"ח ועי"כ יגיע לדבקות האמיתית כדלהלן, ועי' אוה"ח הק' (דברים י"ג ה') וז"ל: ואמרו "ובו תדבקו" יתבאר על דרך אומרים ו"ל וכי אפשר לידבק בשכינה אלא שידבק בלומדי תורה שהם מרכבה לשכינה וכאלו נדבק בו יתברך, עכ"ל.

ויסוד דברים אלו הם עמוקים מאד וא"א להאריך בהם כאן, ורק נציין בקצרה שרשי הדברים ומקורם, עי' שערי קדושה למהר"ח ו"ל (שער ג' חלק ב') וז"ל: גם נתבאר גדולת הנשמה כי הוא אור מתילד ונמשך מאור העשר ספירות עצמן שלא על ידי אמצעי, ולזה נקראו (דברים י"ד א') בנים אתם לה' אלהיכם, כי הם בבחינתם כבן מתאחו באביו בתכלית ונמשך ממנו, וזהו סוד (ב"ר מ"ו) האבות הן הן המרכבה אל אור העשר ספירות הרוכב עליהם שלא על ידי אמצעות אור אחר, וזהו סוד (ישעיה מ"ט ג') ישראל אשר בך אתפאר, עכ"ל. וז"ל מרן הרש"ש ו"ל (נה"ש דף ל"ג ע"ד): אמנם נודע כי האדם הוא מרכבה לאדם העליון ובו מתלבשים כל הבחינות שלמעלה ממנו עד כתר דא"ק עם כל אורות והנרנח"י דכל שלמעלה ממנו, והוא סולם מוצב ארצה וראשו מגיע השמימה, וכמ"ש חז"ל האבות הם המרכבה וכו', עכ"ל. וע"ע שם בהקדמת מלביש ערומים (דף כ"ג ע"ב ויסוד הדברים מספר שערי קדושה למהר"ח ו"ל) שהצדיק אשר יתחזק עוד ויתמיד להתנהג בזה עד שיוטבעו בו המדות הטובות בטבע בלי מלחמת היצה"ר ולא יתאוה החומר למדות הרעות כמ"ש של נעליך מעל רגליך אז יודרך מלבוש דכתנות עור ויתהפך לכתנות "אור" ואז יאירו הנרנח"י והמוחין והצלם במלבושי הנרנח"י ובכתנות אור ויתלבש בו ההוי"ה הכולל ויהיה כסא קדוש למרכבתו יתברך כמ"ש האבות הם המרכבה ואז הוא שלם בכל מיני השלמות ונקרא חסיד גמור אהוב אוהב את המקום עובד את ה' מאהבה, עכ"ל.

והענין הוא דסוד האבות הן הן המרכבה נתבאר בע"ח (שער מ"ב פ"א דף פ"ט ע"א) שבין הבורא יתברך ובין הנברא שהיא הבחי' הכוללת הרוחנית, יש בחי' באמצע אשר עליה נאמר "בנים אתם לה'

אלהים "אני אמרתי אלקים אתם" ונאמר "ויעל אלקים מעל אברהם" וארז"ל האבות הן הן המרכבה, והכוונה כי יש ניצוץ קטן מאד שהוא בחי' אלהות נמשך ממדרגה האחרונה שבבורא, וזהו הניצוץ מתלבשת בכח ניצוץ אחד נברא שהוא נשמה דקה במאד מאד, ובניצוץ זה הנקרא יחידה יש בה שרשי ד' בחי' הרוחניות שהם נרנ"ח וכו' עכ"ל. ועי' היטב נה"ש (דף ט' ע"ב וע"ג) שהפליג בסוד זה, ועוד שם (בדף ל"ד ע"א וע"ב) ובתו"ד שם כתב בזה"ל: וכפי מ"ש שם נמצא כי המוחין והנרנח"י דו"א דאצי' הנתקנים מהבירורים שלו שנבררו ועלו ע"י לישסו"ת לתקנם, אי אפשר שימשכו לו עד שיהיו מלובשים בתוך המוחין דכל הפרצופים העליונים שעל גביו עד עתיק דא"ק, שבתוכו מלובש אור הא"ס שהוא הניצוץ ההוא שהיא הבחי' האמצעית הנזכר שם, אשר עליו נאמר בנים אתם לה' אלהים אני אמרתי אלהים אתם, ונאמר ויעל אלהים ממעל אברהם ואמרו רז"ל האבות הם הם המרכבה. והנה כל אלו הכינויים כתב הרב ז"ל בכמה מקומות על זו"ן דאצילות ג"כ שנקראים בנים בערך או"א, וג"כ על ישראל, שאנחנו נקראים בנים לה' אלהינו שהם הזו"ן דאצילות כי הוא אלהינו ואנחנו עמו ובניו כי הוא עשנו ולו אנחנו וכו'. ובהמשך שם כתב: נמצא כי כשנמשכין מוחין לזו"ן דאצילות אז אור הא"ס המלובש שהוא הניצוץ שהוא הבחי' האמצעית, נמצאת ומתפשט בכל הפרצופים מדרגא לדרגא עד סופא דכל דרגא, ושהוא מפרצוף לפרצוף עד זו"ן דאצילות, ואז בערכינו יצדקו הכינויים הנזכרים האמורים בבחי' האמצעית הנז' גם בזו"ן אחר התלבשות בהם והמוחין ההם מתלבשים תוך כלים דחב"ד הנעשים מתרין פרקין עילאין דחג"ת הנקראים אבות ונעשים מרכבה להם, וכן הוא בנרנח"י הנמשכים לצדיקים מלובשים תוך מוחין דזו"ן ודי למבין ותן לחכם ויחכם עוד להבין דבר מתוך דבר כי עוד לאלוה מילין, עכלה"ק. והדברים עמוקים מאד ונתבארו במקו"א בהרחבה, אך מן המעט הזה הנאמר ברמז תוכל להציץ ולראות גדולת מעלת הצדיקים אשר הם מרכבה לשכינה ושרשם העליון בסוד הניצוץ נברא שהוא הממוצע בין המאציל לנאצלים כמ"ש בע"ח שם בשער מ"ב, והוא עומק הסוד שנתבאר בסוד עולמות נשמות אלקות, כי כלל כל הנאצלים הם בסוד עולמות והמאציל בסוד אלקות, ואותו ניצוץ נברא שהוא בחי' הממוצע בסוד הכתר המבואר שם וכו', ה"ס שורש נשמת ישראל הנאמר עליהם בנים אתם לה' אלקיכם, ודי בזה.

ונעתיק עוד מש"כ בספר טל אורות (חלק ראשון ספ"י דף כ"ט ע"ד) וז"ל: ועיין בספר אור המאיר לדרוש ר"ה ואעתיק דבריו בקיצור וז"ל: כולם נסקרים בסקירה אחת כי נודע שהשכינה נקראת דמות דכל דמיונות מתחזיין בה, והיינו כללות נשמות ישראל מקובצים בה, וכשהקב"ה מסתכל על קומת השכינה רואה דמות וגוון דכל אחד ואחד מישראל לערך מעשיו שנתראה בה, עכ"ל. ושם בדף כ"ד כתב: השכינה נקראת אחת היא יונתי וגו' אשר בה מקובצים כללות נשמות ישראל ומשם נראים כל הנשמות באיזה אבר שהם תלויים בה כו', ובדף כ"ה כתב: כי מרום המעלות עד הנמוכים שבמדרגות שם נצוצי קדושות המה אברי השכינה שמושכים חיות ממקום חיותם באמצעות השכינה כו' ובכל פרטי הנבראים והיצורים והנעשים מלובשת שמה כו' עכ"ל (ספר אור המאיר). ורצה לומר כי כל בחי' נמצא שיש בבי"ע כל אחד לפי מקומו וערכו, הנה השורש שלו הוא בששת ימי בראשית שהוא הזו"א, והנה איך יתהווה הצורה הזאת למטה התהוותה וההשגחה עליו שיהיה בהדרגה, אם לא על ידי שרצון השורש של הנמצא ההוא בכל פרטיו יתגלה על ידי המלכות בציוור פרצוף דהנמצא ההוא דלמטה, ועי"ז מקבל בהתהוותו והשגחתו, אע"ג שבעצם לא יש שום ציוור כלל, והבן. ועמ"ש לקמן בחלק שני פט"ז איך שכל המוחין באים מהתורה והמצוות של הצדיקים דלמטה השכל והמדות בהעבודה, ואלו המוחין המתעלים על ידי פרצופי הצדיקים דלמטה ועולים למעלה ומתבררים עד

ים החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרמה

והנשמות הקדושים הם בחי' כלים שעל ידם צריך להגיע לדביקות באלקות, ובחי' נשמות הצדיקים הם ממוצע בין בחי' הכלים שהם העולמות לבחי' אלקות שהוא הדביקות בפנימיות אור א"ס ב"ה, והם הנקראים בחי' נשמות, והיינו דעל ידי הצדיקים אפשר להגיע דרך העולמות שהם הכלים שהם הנשמות הקדושים לדביקות הפנימית באור א"ס ב"ה.

הדביקות האמיתי באור א"ס ב"ה שהוא עיקר התכלית, ובחי' "נשמות" הוא הדביקות וההתקשות לצדיקי אמת שהם בחי' נשמות ישראל, אשר על ידם אפשר להגיע לדביקות אמת באלקות ית"ש, כי הצדיקים דבוקים בכל עת ורגע ביחוד העליון. ובחי' "עולמות" הוא הדביקות בשמות הקדושים בעת התפלה ולימוד התורה וכן בעשיית המצוות ובכל עת,

שמהם נעשו המוחין כמו שתבין כל זה לקמן שם, ולכן מתגלים כל המוחין בדמות פרצופי שרשי נשמות דהצדיקים המתראים במראה הנבואה. ודי בזה והוא רחום יכפר כי הוא סוד עמוק ואני מרמו אותו בכל פעם מעיט מעט, וכל זמן שלא תשלים לימוד החיבור לא תבין אמיתות הדברים, אלא כשתלמוד כסדר עד גמירא ותחבר הדברים המפוררים אז תבין יראת ה' ודעת קדושים תמצא, עכ"ל הספר טל אורות.

ועוד עי' באוצר החיים הנ"ל שביאר דסוד הנזיר הוא הצדיק האמיתי שמעלה כל בחי' עולמות ונשמות לאלקות, ואצלו מתאחדים כל הג' בחי' ונעשים אלקות גמורה וכו', ועפי"ז יתבאר דזהו סוד התקשרות לצדיקים האמיתיים שהם בחי' נזיר המופרשים לגמרי מכל עניני עוה"ז, אשר אצלם הכל מתאחד לבחי' אלקות, ועל ידם יכול האדם לעלות מבחי' עולמות שהוא חיצוניות הכוונות לבחי' אלקות שהוא פנימיות הכוונות ותכלית הדבקות.

ג. וכמו כן הוא בבחי' העולמות עצמם של ב"ע. דהנה איתא בע"ח (שער מ"ד פ"א דף צ"ו ע"ד) דבעולמות ב"ע הכלים והנפש והרוח שבהם הם בחי' פירוד, והנשמה שבהם (היינו ג' בחי' נח"י) הוא אלקות (והוא בחי' חיצוניות העולמות אבל בפנימיות העולמות הכל אלקות, ועי' היטב נה"ש דף י"א י"ב באריכות), וביאור הענין עפ"י הנ"ל דהכלים, והנפש שהיא שיתופא דגופא שהם הכלים, הוא בחי' "עולמות", ובחי' הרוח הוא בחי' "נשמות", ובחי' הנשמה הוא "אלקות", ובבי"ע העולמות והנשמות בבחי' פירוד ורק האלקות הוא בבחי' היחוד, וכל עבודת הצדיקים להעלות בחי' הכלים והנפשות והרוחות ולחברם וליחדם עם בחי' אלקות, והוא על ידי העלאת חלקי ב"ע לאצילות וליחדם שם עד שיהיו כולם בחי' אלקות ביחוד השלם בסוד איהו וחיהו וגרמוהי חד בהון, ונמצא דבאמת לעולם בכל דבר ודבר יש בפנימיותו בחי' אלקות אפילו בבי"ע בסוד נשמת ב"ע (וכ"ש בפנימיות עולמות ב"ע שהוא בחי' אצילות דבי"ע, שם הכל אלקות ממש כנ"ל) אלא דבחי' אלקות נסתר ואינו נגלה כלל בחיצוניות כיון שבחי' הכלים ובחי' הנפש והרוח הם בבחי' פירוד, והצדיקים בפנימיותם דבקים בכל עת בפנימיות העולמות ובנשמת ב"ע ששם הוא אלקות ביחוד, וכל עבודתם לתקן גם החיצוניות ולהעלות הפירוד של ב"ע לאצילות, ולכן הדרך להגיע לדביקות אמיתית הוא דרך התקשרות לצדיקים שהם דבוקים בבחי' פנימיות נשמת העולמות ועי"כ להרים ולתקן חיצוניות העולמות, ועכ"פ בכל מציאות העולם צריך תמיד להכנס בעבודה זו דהיינו דרך העולמות והנשמות לאלקות וליחדו ית' בכל דבר.

ב.

**הדביקות בסוד רחל הוא כשמתענג ומרגיש אור האלקי והדביקות
בסוד לאה הוא קשר אמיתי בלי הרגשת אור**

עם הקב"ה אף שאינו בא עם הרגשת אור עליון".

והנה שורש נשמת ישראל באים מו"ב שבטי י"ה וחלקם באו מלאה (וזלפה שהיא גם בבחי' לאה), וחלקם באו מרחל (ובלחה שהיא גם בבחי' רחל), ובאמת רוב שבטי י"ה הוליד יעקב על ידי לאה. וגם ממנה נולד יהודה שהוא שורש מלכות בית דוד ומלך המשיח. הגם שרחל נקראת עקרת הבית וממנה יצא יוסף שהוא בחינת משיח בן יוסף, אבל על ידי יהודה בן לאה מתגלה סוד שלימות מלך המשיח שיהיה כלול מדוד ויוסף כאחד, [והוא בסוד משיח בן דוד מלא יו"ד, המורה על התכללות יוסף בדוד כידוע]. והרי לנו כמה חשיבות יש לבחינת יהוד דלאה אשר ממנה באים רוב שבטי י"ה, והיינו משום דגם יהוד בבחינת לאה שאינו עם הרגשת האור האלקי יש לו חשיבות גדול, כיון שבא על ידי דביקות עצם שהוא דביקות אמת פנימית בלתי תלוי בהרגשת האור.

והנה בחי' עולמות הוא דרך הדבקות בשמות הקדושים שהוא להתמיד בכל עת במחשבות בשמות הק'. והוא הדרך המתבאר בדברי הצדיקים הק' דבית זידיטשוב וקאמארנא, שהאריכו לבאר איך האדם צריך תמיד להיות דבוק במחשבתו בשמות הק', ואמנם יש לפעמים שהאדם מנסה לעסוק בזה ואינו מרגיש האור העליון, ולפעמים מאירים לו השמות מאד, כי באמת יש שני מדרגות של עבודת היחוד והדביקות באור עליון.

יש דביקות בסוד רחל ויש דביקות בסוד לאה. והדביקות בבחי' רחל הוא במקום אורות מגולים, והיינו שמרגיש עונג אלקי בעבודתו ובכוונת השמות והיחודים¹, והדביקות בסוד לאה הוא במקום אורות מכוסים והיינו כאשר אינו מרגיש הארה ועונג אלקי בעבודתו והוא בבחי' לילה והסתר, ואז דרך הדביקות הוא בבחי' דביקות עצם, דהיינו בחי' קשר אמיתי בעצם עם הקב"ה אף בלא הרגשת אור, ואף שהוא דביקות בקשר אמיתי, הוא בסוד לשמה שהוא בשביל הקשר העצמי

ד. והטעם הוא משום דרחל שעומדת כנגד הנה"י דו"א הרי היא במקום שמתגלים האורות, שהוא מהחזה ולמטה שמסתיים יסוד דאימא והאורות מתגלים ללא כיסוי, ולכן יש שם הרגשת האור והעונג האלקי.

ה. וזהו בחינת לאה שעומדת כנגד החג"ת דו"א אשר שם האורות מכוסים בנה"י דאימא, ולכן הוא יחוד בבחי' לילה ושעת הסתר ודין, כאשר האורות מכוסים ואי אפשר להגיע להרגשת האור האלקי.

ג.

דרך ההתדבקות בשמות הקדושים הוא ע"י התקשרות לצדיקי אמת

צדיק שממונה על סוד העבודה הזאת. ואמנם צדיקי אמת יחידי הדורות בחי' נשמת משה שהוא נשמה כוללת, הם כלולים מכל דרכי העבודות כולם.

ולכן הדרך האמיתית להגיע לדביקות אמת בחשי"ת הוא שיכנס דרך העולמות שהם השמות הקדושים, לבחי' נשמות שהם נשמות הצדיקים שגילו בעולם אותם מדרגות והיו מרכבה לשכינה באותה מידה¹, ועי"כ יכול להגיע לדביקות

והנה כל מה שגילה האר"ל דרך השמות הקדושים, הוא בבחי' כלים בחי' "עולמות" אשר עי"ז יוכל האדם להתקשר לאור אלקותו ית"ש שהוא בחי' "אלקות", אמנם כדי להגיע על ידי השמות לדביקות באלקות צריך לעלות להיכלות הצדיקים שהם מאירים ומלמדים לאדם דרך הדביקות האמיתית. כי כל צדיק עבד את ה' כפי שרשו ובחינתו, ויש לו היכל מיוחד בעבודה מיוחדת. וכן הוא בכל ההיכלות למעלה בעולמות עליונים, שיש לכל היכל

ו. וז"ל הרמ"ק בספר הפרדס (שער כ"ב פ"ג) כי כל אדם שיהיה מרכבה לאיזו ספירה שתהיה צריך שני תנאים, ראשונה טהרת אותו האבר ביותר משאר כל גופו עד שיהיה כזוכית לבנה וכו'. הענין הוא שיטהר כל גופו מכל מום ואח"כ ידקדק באיזו מצוה ויאחז בה ביותר. כמו מי שתורתו אומנתו שנעשה מרכבה לתפארת, וכן נאמר ביעקב "איש תם יושב אוהלים", ופשוטו איש שלם שלא היה פגום באבר מאבריו ח"ו אלא שלם בלא מום, יושב אהלים, ר"ל אהלי התורה ועוסק בה וכו', ולפיכך נעשה מרכבה לת"ת בסוד יושב אהלים. אמנם נתעלה עליו מרע"ה להיות כי הוא עסק בתורה ביותר ועוד שלמדה לששים רבוא, ועם היות שמרע"ה הוא ג"כ מרכבה לת"ת הוא נעלם יותר שהוא בסוד הדעת כמו שפי' בשער א' פ"ב בע"ה. וכן אברהם נעשה מרכבה לחסד להיות שאחז בעה"ז במדת החסד לאין תכלית כאשר האריכו רז"ל, והיה גומל חסדים לנשמות ולגופים כמבואר ברז"ל ע"פ (שם יב) ואת הנפש אשר עשו בחרן כי היה מאכילם ומשקם ומקרבם לעבודת ה' ולכן נעשה מרכבה לחסד, וזהו מדת החסד שארז"ל וימין מקרבת. וכן יצחק נעשה מרכבה לגבורה, להיות שאחז מדת הדין לחלקו ופשט צוארו על גבי המזבח, והיה מודיע לכל באי עולם כי יש לעולם שופט ואלוה ויש דין ויש דיין, וכן דרשו בזהר. וכן היה מציל עשוק מיד עשוקו ולהשיב הגזילה מיד הגולן ומשיניו ישליך טרף. וכל עניינים כאלה הם התלויים במדת הגבורה. וזהו תנאי הראשון.

עוד צריך תנאי השני שתהיה נשמתו אצולה מן המדה ההיא, שע"כ תהיה המדה ההיא משפעת בו שפע ופועלת פעולתה ע"י עד שהנשמה תהיה מקור להשפע הנשפע ממנה. ולכן הוכרח היות נשמת אברהם מחסד ונשמת יצחק מהגבורה, וכן עד"ז לשאר הצדיקים. והנה נשמת יוסף היתה מהיסוד וכאשר זכה והשלים נשמתו במעשה הרב ההוא שלא טימא אות ברית קדש ונתגבר על יצרו, נעשה מרכבה לצדיק ומשם היה זן את העולם בימי הרעב. וכן משם כלכל כל בית אביו כל ימי היותו. כי היא המדה הנותנת מזון לפרנסת ישראל. וכן דוד המלך ע"ה זכה למלכות לו ולורעו אחריו בזכות שתקן המדה הזו וקישטה בהיותו מתגרה עם לוחמיה סביב. וזהו שהיה קם בחצי הלילה וכן מעולם

בבחי' אלקות, שהוא בפנימיות אור א"ם ואמנם צריך לדעת דהגם שבתחילה אין ב"ה המתפשט בספירות ובכל העולמות.¹ מרגיש האור הרוחני בעבודתו,

לא ישן אלא כשינת הסוס וכיוצא בעניינים האלה מקישוטי הכלה כנודע. וכאשר נחקר על מציאות המרכבה נמצאם ג' בחינות. הבחינה האחת היא בחינת דוד והיא שקישט הכלה בבחי' מלכות. הבחינה הב' בחי' יוסף דהיינו בחי' יסוד, והיינו מעבר השפע מכל הספי' אל המלכות. הבחינה הג' היא בחינת האבות ומרע"ה, עם שנתעלה האחד על חביריו כאשר נבאר בס"ד. והנה לא נכחיש כי כל ענין המרכבות הם תקוני השכינה ר"ל המלכות וכו', עכ"ל.

ועע"ש בסוף הפרק וז"ל: והנה נמצא כי האור הנשפע אל השכינה משפעת אל הצדיק. והאור ההוא המאיר בשכינה מכח הספירה ההיא מתעלם בנשמת הצדיק ההוא שהוא היכל להשכינה, נמצא שהוא היכל אל האור העליון המתגלה בשכינה. והיינו אמרם ז"ל אברהם מרכבה לחסד, ירצה לאור החסד המתגלה בשכינה, כי הצדיק אינו מרכבה לעולם אלא להשכינה ועכ"ו יתייחס אליו שהוא מרכבה למדה העליונה מן הטעם שאמרנו. וכן יצחק היה מרכבה לאור הגבורה המתגלה במלכות, וכן יעקב לאור המתגלה מן הת"ת אל המלכות, וכן יוסף אל אור היסוד המתגלה במלכות, וכן מרע"ה לאור המתגלה מן הדעת במלכות, וכן דוד אל אור הקישוטי המתגלה במלכות. ובוה יובן כמה מאמרים מהזהר המורים כי לעולם הצדיקים אינם מרכבה אלא להשכינה כמו (בראשית י"ז כ"ב) ויעל אלקים מעל אברהם, כי שם הכריחו חז"ל שהיתה השכינה מתגלה בו. ובהקדמת הפרק הזה ידענא שיפתחו כמה שערי אורה אל המעיין בספרי הזהר בעניינים אלה, וצריכים להיות קבועים בלב המעיינים, וקצרנום בתכלית הקצור כדי שיוכל המעיין לכוללם וישמע חכם ויוסיף לקח, עכ"ל הרמ"ק ז"ל.

ז. ונעתיק עוד מדברי הלשם ז"ל מש"כ על ענין נשמות הצדיקים אשר רק על ידם יומשך התיקון השלם לכל נשמות ישראל על ידי ההתכללות עם הצדיקים, וה"ס הצדיקים יחידים הדורות שבכל דור ודור. יעוי' בספר הדע"ה (ח"ב דף כ"א ע"ג) וז"ל: כי הטובה העיקרי והאמיתי הוא רק כאשר יומשך המתקת הגבורות ג"כ ע"י האדם בעצמו, והוא במעשה הצדיקים דוקא בקיום התורה והמצוה וכו', והרי נעשה המתקת כל הגבורות שהוא עיקר המציאות דכל טוב העתיד רק ע"י מעשה הצדיקים, ונשלם בהם חפצו ורצונו של הקב"ה שיהא הגילוי דטוב העתיד רק במעשה האדם עצמו כי זהו עיקר העונג כנ"ל (ענף י"ז ס' ו' ובכ"מ). וכן יהיה באמת תקנתן של רשעי ישראל כולם אשר יזכו לעתיד לבוא ג"כ אחר הצירוף והליבון כנ"ל, הנה יהיה כל תקנתן ג"כ רק ע"י שיכללו עם הצדיקים להעשות עמהם לאחר, ע"ד כלילות נשמה עם הגוף, וכן גוף ולבוש, שמתלבשים זב"ז ונעשים לאחר. ויהיה כלילותם זב"ז בסוד התכללות שמאלא בימינא וימינא בשמאלא, מיתוק הגבורות בחסדים, וע"י שניהם נעשה הכל, כי העיקר הוא החסדים, אך ההתעוררות הוא ע"י הגבורות, וכשהם נעשים שניהם לאחר הוא השלימות. ועכ"פ הוא כי תקנתן של רשעים הוא לעולם רק ע"י הצדיקים. ולכן הוא כי מיום ברא ה' אדם על הארץ לא היה העולם ריק מאיזה יחיד סגולה בכל דור כי רק על ידם שורה אור שכינתו ית"ש בהעולם שהוא הנשמה והחיות המחיה ומקיים את העולם. וכן יהיה כל טוב העתיד שהוא המשכת אורו ית"ש למטה רק ע"י הצדיקים כי הם אשר ימשכו אורו למטה לשכון כבוד בתוכם אחר שיכלה כל הוהמא כולו ואחר שיוזכך כל המציאות כולו ויהיו הצדיקים למשכן ולמקדש לשכון בתוכם ומהם לכל העולם כולו אחר הצירוף והליבון.

ים החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרמט

כאשר הוא בסוד יחוד יעקב ולאח. מ"מ צריך להחשיב זאת מאד מאד, כי הרי מבחי' יחוד כזה נולד יהודה ומלך המשיח. וכן שאר השבטים שנולדו מבחי' לאה הרי יש לכל אחד מהם דרך התגלות אור השי"ת בבחינה המיוחדת לו, ולכן הגם שאין מרגיש האדם אור הקשר, מ"מ הוא בסוד יחוד דלאה שע"ז הוא מוליד בעצמו דרכי התגלות העבודה, ובהמשך יזכה להשיג אור התורה. והוא הכנה לתיקונו האמיתי, בחינת משיח וגאולת נפשו, כי כאשר מתמיד בעבודת ה' גם

ובאשר שכל דור ודור הנה הוא כללות פרצוף אחד, וכל דור כולו הוא רק אדם אחד שלם, לכן מוכרח הוא שיהיה מספר צדיקים בכל דור ודור כשיעור הראוי לקבלת טוב העתיד על ידם, שיזכו על ידם כל אותו הדור כולו, והוא מ"ש במדבר רבה (פ"ג סי' א') שאין ישראל חסרים מג' צדיקים בעולם כאברהם יצחק ויעקב, וכחנניה מישאל ועזריה כו' ע"ש. ובפסיקתא דרב כהנא (פיסקא ויהי בשלח) בשם רשב"י נשבע הקב"ה לאבינו אברהם שאין העולם פחות משלשים צדיקים כמוהו, (וכן הוא בב"ר פ' ל"ה סי' ב'), והוא כי הרי נודע הוא שהאבות היו חלוקין במדרגתן, אברהם במדת החסד, יצחק גבורה, יעקב ת"ת, וישנם בכל דור ג' צדיקים אשר הם ג"כ מרכבה לאותן הג' מדות, שהם מצויינים בהם כמו אברהם יצחק ויעקב, אלא שבכל דור הוא לפי ערכו כנודע, והם ג' מיני צדיקים בכל דור ודור, אך במדת החסד לבד שהוא מדת אברהם אבינו ע"ה הנה נשבע הקב"ה אליו שלא יהיה פחות מל' צדיקים וכו', ועי"ש בהמשך כמה בחי' צדיקים שיש בכל דור המבואר בדברי חז"ל והם מ"ה צדיקים ול"ו צדיקים ועוד כמה בחי' עי"ש.

ובסוף דבריו כתב וז"ל: והרי נתבאר לנו כי כל אלו השיעורים במספר הצדיקים שאמרו: ל' צדיקים, ל"ו צדיקים, מ"ה צדיקים, ע"ב צדיקים, וכן י"ח אלף צדיקים, הנה כולם הם מדרגות חלוקות, וכל מדרגה הוא לצורך תיקון בפנ"ע, ומוכרח הוא לצורך כל תיקון ותיקון שיהא מספר מיוחד אליו, ר"ל שלא יהא פחות מהשיעור הזה הנצרך לתיקונו, ולכן יש כמה מדרגות בצדיקים שזה מצויין במדה זו וזה במדה זו כנודע, כי כל אחד הוא לתיקון מיוחד. ומבואר שם בגמרא סוכה עוד, כי ישנם בכל דור ג"כ לא פחות משניים שהם עיילי בלא בר, והנה הם מאותן הב' פעמים ל"ו עצמן כי הרי הם ע"ב, שהם כנגד ע' סנהדרין ומשה ואהרן על גביהן, ואמרו בתיקונים (שם נ"ז א') כי הנה הם משם של ע"ב המתפשט לע"ב שמות, והם השבעין אנפין לאורייתא דתליין מן ב' דבראשית, וסוד הב' (צדיקים הנ"ל דעיילי בלא בר) הוא הת"ת ומלכות עצמן המתפשט כ"א לו"ק שהם הל"ו כנ"ל, ומשום שהם מהת"ת ומלכות עצמן לכן הם עיילי בלא בר, ועייליים הוא להסתכל בעמקי פנימיות התורה, ועולים בסוד הדעת שהוא המיוחד להז"א ומלכות וכו', וזהו התיקון מאותן דעיילי בלא בר, שמתקנים את הז"א ומלכות לעמוד בסוד הדעת הפנימי המיוחד.

והרי נתבאר לנו כי כל התיקונים נעשו רק ע"י מעשה הצדיקים דוקא, כי הם אשר ממשיכים אור קדושתו למטה, ועי"ז מתמתקים כל הגבורות ומתבסמים, ויתוקן עי"ז כל המציאות כולו, וכן כל רשעי ישראל כולם אחר הצירוף והליבון, כי יתייחדו כולם זב"ז ויעשו כולם לאחד, עכל"ק של בעל הלשם ז"ל. וע"ע בדברי הלשם דע"ה ח"ב דף כ"א ע"א, ובספר הכללים דף פ"ו ע"א בגדולת מעלת הצדיקים לעתיד, וכן נמצא עתה לפרקים מעין המדרגה דלעתיד וכו' עי"ש.

שיזכה לחבר שני דרכי העבודה כאחד ממש בסוד שלמות היחוד דשבת קודש בדלחלן.

כאשר אינו מרגיש האור בבחי' לילה בחי' יחוד דלאה, זוכה אח"כ גם לבחינת יחוד דרחל בהתגלות האור כראוי, עד

ד.

עצת אמת להרים השכינה מגלותה הוא ע"י היחוד דסוד לאה

בני גרשון" היינו להרים את המלכות כשהיא בבחי' גירושין, כי כל לילה יוצאת המלכות מאצילות ויורדת לעולם הבריאה בסוד גלות השכינה. וכמו כן בנפש האדם בכל עת שהנשמה יורדת למקומות הנמוכים, דהיינו כשנופל לאיזה הסתרה וקטנות, ונפשו מתרחקת מקרבת ה' ית'. ולזה אמר השי"ת למשה "נשא את בני גרשון גם הם", שצריך עצה איך להרים את השכינה מבריאה לאצילות, וכן להרים את האדם מפירווד לאחדות ולקרבת אלקים. והעצה היא "למשפחותם לבית אבותם" היינו לעורר בחי' האבות הקדושים אברהם יצחק ויעקב, שהם בחי' הג' מדות חסד גבורה תפארת.

וביאור הדבר דכנגד כל מדרגה באצילות יש יחוד, והיחוד של בחי' החג"ת הוא היחוד עם לאה. והיחוד דבחי' נה"י הוא היחוד עם רחל" וביחי' היחוד דלאה שהוא כנגד החג"ת הוא בבחי' לילה שהוא זמן הגירושין של השכינה, וזהו שאמר נשא את בני גרשון "לבית אבותם" היינו דעל ידי היחוד דבחי'

ובשמתמיד להתדבק בהשי"ת גם כשאנו מרגיש כלום, שהוא בסוד יחוד עם לאה, כמו ק"ש שעל המיטה שנאמר בזמן לילה והסתר, (וכן הוא כפי המציאות כאשר האדם אומר הק"ש שעל המטה הרבה פעמים הוא עייף וחלש ואינו מרגיש כראוי האור הרוחני). וכמו כן ענין לימוד התורה מחצות עד הבוקר שהוא גם ענין של יחוד דלאה, צריך האדם בזמן של יחודים אלו לעבוד את ה' מתוך דבקות עצם לשמה אף ללא הרגשת אור, ובזה נתקן כראוי יחוד דבחי' לאה. ואפי' כשאנו זוכה לעשות כן בפשטות דהיינו ללמוד אחר חצות לילה, מ"מ כל אדם בתחלואות חיו, בכל פעם שמתחזק בזמן של הסתר הרי הוא מקשר עצמו לבחי' זו של יחוד דלאה ושל לימוד בחצות, אשר ענינו הוא לחפש ולבקש הדביקות בה' ית' גם כשאנו מרגיש האור. ומתחזק לדעת שגם כשאנו מרגיש אין פירושו שאין יחוד לעת עתה, אלא שהוא יחוד דסוד לאה.

וזהו שפי' הרה"ק מהרצ"ה מזידיטשוב הפסוק בריש פרשת נשא "נשא את

ח. כידוע דלאה עומדת כנגד החג"ת דו"א, ורחל עומדת למטה ממנה כנגד הנה"י דו"א, וענין היחוד דלאה הוא בחינת היחוד של הלילה שהוא בחצות עד עלות השחר, וקודם חצות אומרים קר"ש שעל המטה ומכוונים שם ליחוד דלאה, והיחוד של רחל הוא היחוד המעולה יותר שהוא ביום בתפלת שחרית כמבואר כל זה באריז"ל.

יום החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרנא

לאה שהוא היחוד דחג"ת שהם האבות הק' יכולים להרים את השכינה מגלותה.

וזהו "נשא את בני גרשון" שהעצה להרים את בני גרשון, שהוא להרים השכינה מגלותה, הוא ע"י "למשפחותם לבית אבותם", שהם האבות בחי' החג"ת בחי' היחוד בסוד לאה. וכשמתמיד בזה, יזכה אח"כ להגיע ליחוד

דרחל ג"כ ולהוליד את יוסף הנולד מיחוד דרחל. כי היחוד דבחי' לאה הוא הכנה ליחוד בבחי' רחל ודייקא זהו הדרך, ואפי' שאדם עולה למדרגה יותר עליונה, צריך לעולם ב' דרכי היחוד דלאה ודרחל, כי לפעמים צריך שוב לרדת למקום ההסתר, וגם כל אחד כפי מדרגתו יש לו באותה בחי' גילוי והסתר, ולכן צריך לעולם לעבוד את הי"ת בכל דרכי היחוד.

ה.

צריך האדם להחשיב מאד הרצון והתאמצות שלו בדביקות בחי' גם כשאינו מרגיש כלל, כי עי"ז נתעורר יחוד דסוד לאה ונולדים י"ב שבטי י"ה שבנפשו

וזהו הדרך להרים את הראש, כי גם כשיש לאדם ירידות והוא מגורש, בבחי' בני גרשון, אל ישכח את אמיתות העבודה של יחודי לאה ורחל. כי כל אדם צריך להחשיב היחוד שלו, לדעת שע"י פעולותיו בקדושה נתעוררים בודאי למעלה יחודים נוראים, וגם כשאינו מרגיש האור אלקי הוא בבחינת לאה. וח"ו אם אינו מחשיב היחוד שלו הוא פגם חמור מאד.

כי לפי מה שאדם מחשיב הדביקות והיחוד שלו, כן הוא זוכה לשערי התיקון האמת. ואם הוא מבזה התורה והמצוות

והעבודה שלו שבשעת הסתר ובחי' לילה, הלילה וחלילה הוא כאילו שהוא בוגד ח"ו ביחוד העליון דסוד לאה, וחושב דאין שייך עבודה ויחוד בזמן הסתר וגירושין, ואינו אמת כי צריך האדם להתעורר מאד להוליד כל י"ב שבטי י"ה שהוא כלל נשמת ישראל, וכל אחד בפרטות בחינתו יש בו כל קומת הקדושה וכל בחי' י"ב שבטים^ט, והרי רובם של השבטים נולדו מיחוד דלאה דייקא כנ"ל, ולכן רק על ידי שמייחד את השי"ת בכל מצב בין ביחוד דלאה ובין ביחוד דרחל, זוכה לשלימות תיקון הנשמה בזה העולם ולתיקון כל בחי' הי"ב שבטים הכלולים בקומת נשמתו.

ט. פי' די"ב שבטים הם סוד י"ב גבולי אלכסון, וי"ב מדרגות שבמלכות שהיא השכינה הקדושה, וביחוד הם כוללים קומה שלמה, והרי כל אדם נברא בצלם אלקים וכולל קומה שלמה של אדם דקדושה, ובהכרח שכולל בפרטות קומתו כל בחי' הי"ב שבטים, ואף כאשר שרשו משבט אחד בלבד הרי כל אחד מן השבטים היה צריך להיות כלול בפרטות מכל הי"ב שבטים, כידוע בכל המדרגות והעולמות שכל מדרגה כלולה בפרטות מכל המדרגות.

ו.

**שורש י"ב שבטים בחיורתי נימין ודיקנא שהם כנגד עולמות
נשמות אלקות**

דיקנא הם בחי' עולמות, והי"ב נימין בחי' נשמות, והי"ב חיורתיא בחי' אלקות יא. ושם למעלה ברישא דעתיקא הוא מדרגת הצדיקים אשר יחדו בין ב' דרכי העבודה הנ"ל דלאה ורחל ועובדים את ה' בכל עת ובכל מצב בדביקות גמורה, (והוא סוד הצדיקים שהם בבחי' נזיר כדלהלן).

ולכן הדרך להגיע לשלמות העבודה הוא להתקשר לצדיקים שזכו לכל בחי' הי"ב שבטים כאחד בסוד החיורתי נימין דיקנא, ועי"כ יכול האדם לקשר בחי' העולמות לבחי' נשמות, ובכח זה יכול להגיע לבחי' אלקות בשלמות היחוד האמיתי שהוא ביחוד כל קומת השכינה בחי' לאה ורחל כאחד. וזה עיקר העבודה

והנה כלל הי"ב שבטים כוללים את שני המדרגות דלאה ורחל יחד, וחיבורם כאחד הוא השלימות, וכל אחד צריך לגלות בנפשו את כל הי"ב שבטי י"ה שזהו שלימות כל הקומה בחיבור לאה ורחל כאחד, ושורש הי"ב שבטים הוא מסוד י"ב האותיות של ג' הוי"ת שבראש האצילות ששם כל הי"ב שבטים בחיבור אחד כי שם לאה ורחל נעשים אחד.

והנה ג' הוי"ת אלו ברישא דעתיקא הם בג' מדרגות שהם י"ב חיורתיא וי"ב נימין וי"ב תיקוני דיקנא, שכל אחד מי"ב אלו שרשו בג' הוי"ת אשר בהם י"ב אותיות. וג' מדרגות אלו הם שורש ג' בחי' דעולמות נשמות אלקות. כי הי"ב תיקוני

י. פירוש: י"ב חיורתי הם ארחין ושבילין שבין השערות שברישא דעתיקא, והם הלבנונית הגמורה שבבחי' הגלגלתא דאריך, והי"ב נימין הם שערות הראש והם גם שערות לבנות רחמים גמורים, והי"ב תיקוני דיקנא הם שערות הזקן והם שורש הי"ג מדות רחמים הידועים, וכל ג' בחינות אלו הם במדרגות הכתר בלובן העליון אשר שם שלימות היחוד כמשי"ת. וסוד ג' הוי"ת הם כנגד ימין שמאל אמצע שורש ג' מוחין חב"ד הכלולים בחכמה סתימאה דא"א, ובכח ג' הוי"ת אלו נעשים כל ג' הבחי' דחיורתי נימין דיקנא בסוד י"ב, כי נעשה בכל אחד מהם סוד ג' הוי"ת שיש בהם י"ב אותיות, (ובאמת הם כולם בחי' י"ג, דהיינו י"ג חיורתי וי"ג נימין וי"ג תיקוני דיקנא, אלא ששורש הי"ג הם י"ב אותיות דג' הוי"ת, והבחי' הי"ג הוא הכולל של כל הי"ב, דהיינו הכולל של כל הג' הוי"ת, וכאן אנו מדברים בבחי' עיקר שורש בחינתם שהם בסוד י"ב, והבן).

יא. הטעם הוא כי ג' מדרגות אלו הם כנגד נפש רוח נשמה כמ"ש בע"ח (שער א"א פרק ד' דף ס"ב ע"ג) ובחי' נפש (שהם הי"ב תיקוני דיקנא) הוא כנגד עולמות שהוא בחי' כלים, והם צינורות הדיקנא שבהם נמשך חיצוניות המוחין דחכמה סתימאה, ולכן הם בחי' כלים בחי' חיצוניות. ובחי' נשמה (שהם הי"ב חיורתי) כנגד אלקות, ובחי' רוח (שהם הי"ב נימין) הוא הממוצע בין נפש לנשמה והוא כנגד בחי' נשמות שהם ממוצע בין בחי' עולמות לאלקות, וכנ"ל בענין אורות ניצוצות כלים דהניצוצות שהם ממוצע בין האורות להכלים הם כנגד בחי' נשמות.

ים החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרנג

האמיתית שגילה הבעש"ט הק', להתדבק
בה' ע"י עולמות נשמות אלקות, שזה דרך
הקיום של המצווה דאורייתא "ובו
תדבק"יב.

ז.

הגן עדן שבתוה"ק הוא ההתדבקות באלקותו ית"ש שבתוך האותיות ג"ע התחתון בנגלות התורה וג"ע העליון ברזי התורה

ולכן עיקר הדרך להגיע לדבקות הוא
להכנס תחילה דרך בחינת עולמות
בחינת אותיות התורה שמותיו ית',
וללמוד תורה על מנת להגיע לדבקות
אמיתית, ואפי' שבתחילה אין האדם יודע
כלל מהו ענין הגן עדן שיש בתורה,
ולפעמים נותנים לאדם ללמוד תורה ולא
להתענג כלל לא בנגלות ולא בנסתרות
אותיות התורה הקדושה, מ"מ צריך בכל
עת לאחוז בלימוד התורה ולחפש
הדבקות, ואם אינו מרגיש תענוג ילך
לבהי' דבקות עצם בבחינת יחוד דלאה,
וכאשר מרגיש תענוג שהוא בחי' יחוד
דרחל יזהר שיהיה לשמה ללא פניות
וישות אלא להתענג על ה' בביטול
אמיתי.

והנה דרך הצדיקים שכל לימוד שלומדים
בתוה"ק, הן בנגלה הן בנסתר, הם
מרוממים את הלימוד לעורר על ידו יחוד
ה', עד שמתקשרים ומתאחדים ומתייחדים
יהודי העולמות על ידי האותיות
שבתוה"ק. כי כל האותיות של התורה הם
שמותיו ית' שהם בחינת עולמות. והוא
שכל עליון שכל אחד יכול לזכות לזה כפי
התדבקותו בקדושת אותיות התוה"ק,
ומתחנן לפניו ית' שיזכה להרגיש קדושת
אותיות התוה"ק, ואמנם יש בזה אלפי
אלפים דרגות, גן עדן התחתון הוא
בנגלות התורה, וגן עדן העליון בנסתרות
התורה. ויש בכל אחד מהם אלפי רבבות
מדרגות כמה שמכניסים את האדם בג"ע
התחתון והעליון כפי התעצמותו בתוה"ק.

ח.

כל התקשרות לצדיקים אפילו ע"י זכרון קל היא עבודה גדולה וחשובה מאד

ואיתא בירושלמי (שבת ו' ע"ב קידושין י"ט
ע"ב) שצריך בעת הלימוד לראות
כאילו בעל השמועה עומד כנגדו. וביאור
הדבר שצריך להתקשר עם נשמת הצדיק

יב. עי' לעיל שמובא לשון האוה"ח הק' (דברים י"ג ה') ואומרו ובו תדבקון יתבאר על דרך אומרם
ז"ל (כתובות קי"א ע"ב) וכי אפשר לידבק בשכינה אלא שידבק בלומדי תורה שהם מרכבה לשכינה
וכאלו נדבק בו יתברך, עכ"ל.

שגילה תורה זו ועי"כ יכול להגיע לדבקות אמיתית, ולכן אף אם אינו רואה בעל אותה השמועה דווקא, העיקר הוא להתקשר לבחי' קדושת הצדיקים מוסרי התורה שהוא בחי' התקשרות העולמות עם בחי' נשמות, ובפרט נשמות הצדיקים שגילו בעולם דרך הדבקות בפנימיות אור התורה הק' אשר על ידי שמתקשר לבחי' זו שהוא בחי' נשמות יכול להגיע לבחי' אלקות שהוא שלמות הדבקות.

ובכמו כן כשהולכים לראות פני הצדיק, או מתקשרים לנשמות הצדיקים, זה מעורר נשמת האדם ומסייע לו להגיע לדבקות אמת באלקות. כמו שלמד כן בירושלמי הנ"ל מהפסוק "אך בצלם יתהלך איש", וכשזוכים להרגיש נשמות הצדיקים בבחי' צלם, אפי' כשאין רואים אור הצדיק בבחירות, רק יש לאדם התעוררות הרגשה בנשמת הצדיק, או אפי' בדמיון קל, גם זה הוא תענוג להשי"ת

שהאדם מתקשר עצמו בקדושת הצדיקים, וזוכר אותם. ואפילו בזה בעצמו שחושב מהאותיות של שמותם הק' על מנת שרוצה להתקשר בקדושתם ועבודתם, גם זה דרך ועבודה גדולה ויכולים לעלות בזה מדרגא לדרגא עד שיזכה לדרך הדבקות השלמה באלקותו ית'. כי כל דרך הדבקות בעולמות ונשמות, היינו בשמות הק' ובהתקשרות לצדיקי אמת, כל זה הוא דרך לבא להתדבקות באלקותו ית"ש. והעיקר על ידי התמדת הדבקות בבחי' "לבית אבותם למשפחותם", שהן יהודי לאה ורחל, יזכה לבא לדבקות ממש. כי בין בדבקות דעולמות בין בדבקות דנשמות יש בחי' יחוד דרחל כאשר מרגיש הרגשה אלקית באותיות התוה"ק או בהתקשרות לצדיקים, ויש בחי' יחוד דלאה כאשר אינו מרגיש כלל, רק מתדבק בהשי"ת במסירות נפש בבחי' דבקות עצם בלי הרגשת תענוג, רק קשר אמיתי דבחי' לאה.

ט.

הדרך לקדש הנשמות כפי התקדשותן באותיות התורה והתפלה כן יזכה גם להעלות האותיות שבמאכל ובכל דבר

ובל זה הוא הכנה לבא לקדושת שבת, כי בימות החול יגיעת האדם להוליד י"ב שבטים, בסוד חוורתא נימין ודיקנא, והיינו להוליד דרכי העבודה בבחי' עולמות נשמות אלקות כנ"ל, והוא כלל עבודת הבירורים בבחי' אנ"ך שהם אורות ניצוצות כלים, דע"י שיעלה הניצה"ק והכלים הנשברים, שהם האותיות שנפלו, שזהו בחי' לימוד אותיות התורה ועבודת

התפלה, וצריך להעלות אותיות נפולים דהיינו גם כאשר עוסק באותיות באופן שאינו מרגיש כלום, יתן בדעתו שהן הן בחי' האותיות שנפלו. וכאשר יתאמץ להתדבק באלקות בעת הלימוד כפי יכולתו יזכה לעשות מהאותיות כלים אל האורות העליונים, שזהו עיקר תיקון השבירה, והוא עיקר תכלית עבודת האדם לתקן שבירת האותיות.

ים החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרנה

ובמנו שיש אותיות בתוה"ק כן כל עניני העולם הם אותיות, כי כל מציאות העולם נעשה מהשברי כלים שהם עצמם האותיות שנפלו לבי"ע, ולכן כל עניני העולם כמו המאכל והמשתה והמשיא ומתן, הכל מורכב מאותיות נפולים הנמצאים תוך הסתר דהאי עלמא, ועל ידי שיטרה האדם ויתאמץ לתקן השבירה ולהרים האותיות בתורה ותפילה בסוד עולמות נשמות אלקות, יזכה אח"כ גם להרים האותיות בעת האכילה. כי כלל עבודת האדם להרים האותיות הן באותיות התורה והתפילה, והן בעניני גשמיות. שצריך להכין עצמו בקדושת אותיות התוה"ק וללמוד תוה"ק ולייחד יהודים ודביקות בשמות הק' בכל עת לפי מדרגתו, ועי"ז יזכה גם להרים האותיות שבחיצוניות העולם באכילה וכו' ולייחד שמותיו ית' בכל עת ובכל דבר.

ועיקר דרך העבודה שגילה לנו אור שבעת הימים הבעש"ט הק' הוא

שכל ענין שהאדם לומד או מתעסק הוא היחוד שצריך להתעסק בה בזאת השעה. כמ"ש במשכן 'על פי ה' יחנו ועל פי ה' יסעו', כי המשכן לדביקות אלקות הוא תמיד על פי ה'. דבכל עת צריך להתדבק בה' לפי הבחינה שה' מנחין אותו, והוא ע"י שמתעורר במחשבתו בעת הלימוד והתפילה דרכי רמזי הדביקות והיחודים, באותם אותיות שהם הכלים שצריך להעלות, וכמו כן אף בכל עניני התעסקות האדם הן ברוחניות והן בגשמיות צריך לייחד הי"ת בכל דבר ולחפש דרך הדביקות באלקים חיים, ועל ידי תוקף האמונה אשר הכל לכל מאת ה' הוא, ובמכוון כפי התיקון והיחוד שצריך עתה לייחד, יכול להגיע לתכלית האמיתית לתקן עולם במלכות שד"י, והוא בחי' רוח הקודש ששורה בנשמות ישראל להשיג בכל דבר דרך היחוד המכוון מן השמים באותם אותיות. וזהו רצונו ית' שייחדו ישראל יהודי אמת, והוא בכל עת כפי מה שהשי"ת מאיר לו בעת התורה ותפילה וכל דבר.

י.

כל אחד מישראל שומע קול הנבואה ע"י המחשבות שעולים בראשו בעת לימוד התורה ועבודת התפילה

והנה אמר הכתוב בהמשך הפרשה (נשא פרק ז' פס' פ"ט) ובבא משה אל אהל מועד לדבר אתו וישמע את הקול מדבר אליו מעל הכפרת אשר על ארן העדת מבין שני הכרבים וידבר אליו. והענין הוא כי השי"ת מנחין המחשבות של האדם בעת תורה ותפילה ונותן לכל נשמה ונשמה התעוררות אליו ית' שהוא בסוד

הקול העליון שידע האדם מהו התכלית הטוב, ומהו הדרך להגיע לדביקות בבורא ית', וזהו שהשי"ת קורה להאדם שיוזכה להדביקות האמיתי, כי רוצה ה' להורות לו הדרך איך להתקרב אליו ית'.

וזך סוד ובבוא משה וכו' וישמע את הקול מדבר אליו וגו', כי קדושת משה רבינו

ישראל ה' אלקינו ה' אחד, שזה עיקר הדביקות באלקות, ונתקיים בו הפסוק אתה הראת לדעת כי ה' הוא האלקים אין עוד מלבדו, שזה עיקר התכלית לדעת ולהרגיש שהוא ית' אחד יחיד ומיוחד ואין עוד מלבדו. אזי זוכה להתדבק בשרשו שזוהו אמיתת היחוד והכל נתעלה למעלה.

והוא ענין "נשא את ראש" שנתרומם ראשו בקדושה וזוכה לתוספת התגלות בחידושי תורה, וכמ"ש מהרנ"ת שעיקר החידושי תורה הוא לדעת עצה בדרכי עבודת ה', לדעת איך לעבוד את ה' בזה הרגע, כי כל החידושי תורה שיש בהלכה ותורה הם רק כלי לבא לחידושי תורה שמגלים להאדם איך לעבוד את ה' ית' וליחדו באמת בכל רגע. כי בכל רגע השי"ת מקרב את הנברא ורוצה לגלות לו עוד ועוד דרכים איך לשכר ההסתרות. ובה זוכה גם לקדש האכילה והשתיה ולהעלות כל הגשמיים ולתקן כל הבריאה להרים האותיות מנפילתם שהוא שלמות תיקון השבירה.

מתפשט בכל נשמה ונשמה, וכל אחד זוכה לשמוע זה הקול, שהוא ההתעוררות בעת התורה והתפילה. אלא שאדם שומע רק בחי' קול וצריך שיתהוו מהקול דיבורים, וכל זה הוא לפי מה שהנשמה הזאת צריכה לתקן, וצריך לשמוע את קול ההתעוררות הזה, עד שיתעצם הדיבור לבחי' זידבר אליו, שעי"ז נשלם היחוד. והשי"ת מעורר הנשמות שיזכו להעלות העולמות ויזכו להתקשרות לצדיקים באמת ויוכלו בדביקות היחוד באמת, שעי"ז נעשה הולדה, ומתגלים חידושי תורה, וזוכה האדם לחידושי תורה אמיתיים לפי מדרגתו. שהיא הארה של נבואה ורוח הקודש, הארה של התגלות אלקות בתחתונים.

וכשהאדם מתעורר בג' דרכי הדביקות, באותיות שהם בחי' העולמות, ובנשמות שהוא התקשרות לנשמות הצדיקים עד שזוכה לבחי' אלקות שהוא להיות בטל ומבוטל לאור א"ס ב"ה שהוא היחוד האמיתי, ומרגיש בחי' שמע

יא.

מדרגת הצדיקים המופלגים בסוד נזיר שהוא שלמות היחוד דבחי' כתר

שהוא מקושר כשערה אחת בהבלי עוה"ז, ואין לו השגה אמיתית בתוה"ק ובדביקות באלקים חיים, והוא רחוק מהיחוד האמיתי, ולכן התייגעו הצדיקים הגדולים לטהר עצמם בכל עת ורגע, וזכו להשיג סוד הדביקות דבחי' נזיר, שהוא סוד הקדושה בעצם, והוא אור הכתר (שהוא בחי' הנזיר

והנה יש מדרגה יותר עליונה מב' דרכי היחוד של לאה ורחל שנתבארו עד עתה, והוא מדרגת עבודת הצדיקים המופלגים במעלה, שהם נקיים בתכלית מכל הבלי עוה"ז, והם בבחי' מדרגת הנזיר שהם מופרשים בתכלית הנקיות, כי אין התורה מתגלה בשלמות לאדם כל זמן

יום החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרנו

שנתדבקו בהשי"ת בעצם ממש למעלה
מכל השגה ורעיון,

ולכן אפי' שלא זכינו ואנו רחוקים לגמרי
מהדביקות הזוה, מ"מ ע"י התקשרות
והאמונה בגדולת הצדיקים, שזה עיקר
ההתקשרות לצדיקים, שמאמין במעלת
מדרגת הצדיקים, שהם עבדו את ה'
במדרגה גבוהה, וע"י שלומד ספריהם
בהתעצמות, ויודע שהוא רחוק אלפי
רבבות מדרגות מגודל קדושתם, ומתנוצץ
בלבו קדושת הצדיק, בזה הוא זוכה
להתנוצצות והתקשרות להיחודים של
הצדיק. בסוד הדביקות של נזירות.

שצריך לגדל שערות ראשו המורה על השערות
עליונות של א"א בחי' הכתר שהם רחמים
גמורים, והוא מדרגת היחודים האמיתיים
של צדיקי אמת מופלגים במעלה שהוא
למעלה למעלה מהדביקות שמוכן לנו. כי
אנו מבינים רק דביקות בסוד התענוג
שהוא בחי' רחל, או דביקות עצם בבחי'
מסירות נפש בסוד לאה, אבל יש דביקות
למעלה מזה בבחי' הפלאה ונזירות,
רוחניות אלקות. כי אין העבודה רק
להתדבק באותיות, אלא להתדבק
בנשמות, כשהושב מהנשמות הצדיקים
המופלגים במעלה, יחידי הדורות, שהם היו
בבחינת נזיר, קדוש יחיה, בסוד ת"י נימין,

יב.

אם נפל האדם מאד עצתו להתחבר לצדיקים המופלגים שהם בסוד נזיר מן היין

היין, ולא די לו רק שיעסוק ביחודים,
במסירות נפש להדבק בה' אפי' בלי אור
שהוא בחי' לאה, או בדביקות בתענוגים
בבחי' רחל. לא סגי בכך, כי כל זה הוא
עדיין רק בחיצוניות וצריך להכנס
לפנימיות הדביקות האמיתית ולכן צריך
להתקשר עם בחי' נזיר, שמזיר עצמו מן
היין.

והוא התיקון על בחי' הרואה סוטה
בקלקולה, שבזה שמזיר עצמו מן
היין, ע"י שנתדבק באמונה גדולה בעצם
רחמי ה' בבחי' למעני למעני אעשה,
שהצדיקים דבקים בכל עת בעצם רחמי ה',
וע"י ההתקשרות לעוצם נוראת מעלת
קדושתם, זוכה להתנוצצות מדרגת יחודם.

והנה כאשר נפל האדם ח"ו לירידות
נוראות בחי' 'כי תשטה אשתו
מעלה בו מעל' ונפל להסתרה נוראה בחי'
מעילה, ובודאי כואב לו שמרגיש ההסתרה
הנוראה, וזוכר שהיו לו זמנים שזכה
להתדבק בהשי"ת בבחי' לאה או רחל
כנ"ל, והנה עתה מעל ועשה דברים מרים
והתרחק מאד מהשי"ת ונשבר לכו בקרבו
מזה. או אפי' שאינו בעצמו בבחינה זאת,
אלא שמרגיש בחבירו שהוא בחי' כזאת,
אשר על זה אמרו חז"ל הרואה סוטה
בקלקולה יזיר עצמו מן היין, דהיינו כאשר
מרגיש את מעשי השני בבחי' רואה סוטה
בקלקולה, וכל אחד לפי מדרגתו כאשר
יודע מנפילת אנשים אחרים, הרי שהוא
גם צריך לתקן זאת ע"י שיזיר עצמו מן

יג.

**סוד שערות הנזיר הוא העליה לאור הכתר בחי' הדביקות באלקות
ממש בכח ההתקשרות לצדיקי אמת**

הליכותיהם, ולומדים ספריהם הק', בזה זוכים שיתנוצץ בלבנו הארה האמיתית של הנזירות.

כי שער הנזיר הוא בסוד שער דאריך דאצילות שהוא בחי' הכתר מדרגת היחידה, והוא מדרגת מלך המשיח שזוכה לסוד היחידה, כי הנזירות הוא סוד כל התורה כולה, שהצדיקים ידעו כל התורה כולה. וע"י שאנו מאמינים ומתבוננים בגדולת מעלתם, ומתאמצים להתקשר לקדושת עבודתם, מתנוצץ בנשמתנו הארת הנזירות. ובזה זוכים להארת התיקון הכללי. בכח הצדיקים שיודעים גודל רחמי הוי"ה, והם לא נפלו לחלל הפנוי, ואנו, הגם שכן נפלטו לחלל והצמצום של עוה"ז, מ"מ ע"י שמרגישים קדושת הצדיקים זה מועיל לנו, שהיחודים של בחי' לאה ורחל יתעלו לדרגת מוסף שבת קודש שעולים עד כתר דא"א בקדושת כתר, ושם מתאחדים כאחד לאה ורחל ונעשה קומת מלכות אחת גדולה ביחוד שלם, וכן במנחת שבת ובחג השבועות, אשר כל אלו הם מדרגות בחי' הכתר שהוא בחי' נזירות. ועי"ז זוכים לדביקות בסוד האלקות, באור הכתר. שהוא בחי' יזיר עצמו מן היין, דהיינו שע"ז יוצא מפגם עין הדעת. כי פגם עין הדעת היינו שיודע ומרגיש שיש צמצום, כי מי שאכל מעץ הדעת הוא מרגיש הצמצום והחסרון שבחלל הפנוי שהוא כל החסרונות דהאי עלמא בכל דבר ודבר.

וענין הנזירות הוא, כי כל אחד יש לו שערות בראש, אלא שכשאינו מתקדש כראוי נתהפך מ'שער' ל'רעש', ששומע את הרעש של הבלי עוה"ז, שמרגיש מאד את החלל הפנוי והצמצום, ואינו זוכה לקיים 'ולא תחללו את שם קדשי' היינו שהשי"ת מבקש מאיתנו שלא נחלל את שם קדשו, שלא נחיה חיים של חלל וצמצום. וכשאינו זוכה לכך, הרי הוא בבחי' רעש, ששומע את היסורים והחסרונות וההבלים של עוה"ז.

כמו שרביה"ק מגלה בספורי מעשיות במעשה של הו' בעמלערם, שהיה צדיק שלא ראה כלל הבלי עוה"ז, ועוד צדיק שלא שמע כלל הבלי עוה"ז כו', כי הצדיק אפי' בשעה של ירידות ונפילות, אינו רואה ענין ההסתרה כלל, אלא מבין שנשלח לו מן השמים עוד דרך איך לייחד שם הוי"ה אלקי"ם. דהיינו איך למצוא דרך להמתיק בחי' האלקים על ידי יחוד שם הוי"ה ית' בכל מצב ובכל מקום, והגם שאין לנו השגה בזה. עכ"ז זה האור מאיר מסוף העולם ועד סופו, אלא שהשי"ת גנזו לצדיקים, ומסר זה האור להצדיק שלומד תורה לשמה בלי סוף. ואפי' שעוד לא זכינו לזה ההשגה, מ"מ כשאנו מתאמצים ללמוד אותיות התורה בדביקות בסוד העולמות, ומאמינים ומתקשרים לצדיקי אמת שהם בחי' נזירים, ויודעים שהם עבדו את השי"ת באמת, ומציירים בנפשינו מציאות הצדיקים, ויש לנו התנוצצות בגודל נוראת

יום החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרנט

והצדיקים שלא אכלו מעץ הדעת, הם אינם מרגישים הצמצום כלל, באופן של 'ולא תחללו את שם קדשי', שאינם חיים בכלל בתוך החלל הפנוי, כי הם למעלה מבחי' הדעת דטוב ורע אלא אוהזים תמיד בעץ החיים.

וזה עיקר עבודתנו בימים אלו, להתאמץ לעסוק באותיות התורה לשם יחוד קוב"ה ושכינתיה, בכח הצדיקים שדבוקים באור היחוד באמת. אפי' שאנו רחוקים מזה, מ"מ נכנסים בזה במסירות נפש, גם להתדבק בשמות הק', בסוד לאה ורחל, בין שמרגיש אור אלקי בין שאינו מרגיש אור אלקי. ולהתדבק בקדושת הצדיקים מדרגא לדרגא, בבחי' עולמות ונשמות עד שנכנסים בביטול לאלקות ממש, ובזה יזכה להתנוצצות שער החמישים שהוא האין הגמור, שאז נתתקן הכל. כי השער הנ' הוא אורו של משיח ותיקון הכללי, שנתקנים כל העוונות כולם. וממילא גם נמשך על האדם בני חיי ומוזוני, שהוא ענין עולמות נשמות אלקות (דהיינו מוזוני הוא בחי' עולמות שהוא השפע דהיצוניות לקיום העולם, ובני הוא בחי' נשמות כפשוטו, וחיי הוא בחי' אלקות שהוא נשמתא דחיי ויפה באפיו נשמת חיים חלק אלוך ממעל).

כי כל חסרון הבא לאדם בין בגשמיות ובין ברוחניות הוא משום שאינו עוסק כראוי בשלמות היחוד והדביקות בבחי' עולמות נשמות אלקות, ולכן העצה לכל חסרון הוא להתדבק לדרך העבודה האמיתית שהוא הדרך שגילה הבעש"ט הק' להיות תמיד בדביקות בבחי' עולמות נשמות אלקות, עד שיזכה לשלמות היחוד בדביקות דסוד הנזיר, ויומשכו עי"כ מדות הרחמים בפועל ממש.

ובזכות שמאמינים באור הבעש"ט שדרכו הכללי הוא עולמות נשמות אלקות, לחשוב משמות הק', ולהתדבק בנשמות הצדיקים והיכלות הק', עד הביטול לאלקות ממש. עי"ז נמשכים בני חיי ומוזוני, כי רצון ה' שיומשכו כל ההשפעות כולם לישראל, גם למשמאילים בה שעוסקים ביחוד החיצון בלבד, אשר על זה נאמר בשמאלה עושר וכבוד, וכ"ש למיימינים בה שלומדים תורה לשמה בסוד עולמות נשמות אלקות שמתקנים השפע דפנימיות, בבחי' אורך ימים בימינה, ובזה נמשך בפועל לכל ישראל בכל מקום שהם, בני חיי ומוזוני וכל צרכיהם, כלל הברכות בסוד יברכך יאר ישא, תיכף ומיד לאלתר בב"א.

יד.

דעה חכמה לנפשך והיא כתר לראשך

נשמות אלקות, והוא דרך העבודה האמיתית ליחודו ית' בכל דבר ודבר ולחשוב משמות הק' לדעת שהם כלים לאור אלקי, והוא בחי' נפש, בחי' עולמות,

והנה נתבאר שהבעש"ט זי"ע גילה שבכל ענין שבעולם, כל מה שרואים ושומעים הן ברוחניות והן בגשמיות וכו', הכל לכל יש בו ג' מדרגות של 'עולמות

וצריך להמשיך האור האלקי שהוא בחי' אלקות ולתקן הכלים שהם בחי' נפש שיהיו בטלים לאלקות ית"ש, וזהו 'דעה חכמה לנפשך', שהוא להמשיך אור החכמה שהוא בחי' אלקות לנפשך שהם בחי' העולמות והכלים שיהיו בטלים להשי"ת. כי עיקר העבודה הוא להפוך כל מציאות לתפילה ודביקות בה', בין אותיות לימוד תורה, בין אותיות שבספרים הגשמיים, צריך להרים הכל לשמות הק' ולדביקות בה', ולזכות להתקשר להשי"ת בזה.

דעה חכמה לנפשך, ע"י שעוסק בקדושת העולמות, זוכה ל'והיא כתר לראשך', "היא" היינו השכינה הק' והוא בחי' נשמות הצדיקים שהם מרכבה לשכינה, והצדיקים נקראים אנפי שכינתא, וכמ"ש אך בצלם יתהלך איש, שבכל יחוד שהאדם מתעסק, ובכל לימוד שלומד, יש צדיק שעסק בזה היחוד בשלמות וצריך להתקשר לעבודת הצדיקים השלמים ועי"כ לרומם עבודתו לדביקות האמיתי, ובכלליות יתקשר לצדיקים האמיתיים יחידי הדורות שהם כוללים כל העבודות וכל היחודים כולם באופן היותר גבוה ומושלם. ועי"י שזוכר בקדושת הצדיקים, הרי במקום שאדם חושב שם כל האדם, והצדיק הוא עצם המרכבה. כי הכלים ואותיות הם העולמות, והאורות והמוחין הם בחי' אלקות, והממוצע ביניהם הוא סוד הצלמים שהם בין האור והכלי, והם בחי' הנשמות שבין אלקות לעולמות, וכמ"ש אך בצלם יתהלך איש, וזהו סוד ההתקשרות לצדיקים.

והיא כתר, אשת חיל מי ימצא, כי כל ההתקשרות לצדיקים הוא לדעת

מעלת גדולתם, שהם קיבלו התורה באמת, אלפי רבבות דרגות בעומק הפנימיות יותר מהתורה הידועה. וכשמתדבקים לקדושת הצדיקים, הוא בחי' והיא כתר לראשך, שהם בסוד היחוד העליון באמת, בסוד הנזירות, אור הכתר.

ואז זוכה לדביקות עליון, לא רק בסוד רחל ולאח, אלא בסוד דביקות עצמי שכולל כל המדרגות. בבחי' היחוד השלם שלאח ורחל נעשים כאחד ונכללים בשלמות היחוד האמיתי, וצריך כל אחד לקבל על עצמו בתחילה לחשוב מהשי"ת בדיבורי התורה ותפילה, ועי"י השמות ואותיות התורה, ומעשי המצוות בפשטות שהם בחי' עולמות, יתעלה גם לסוד הנשמות, שהוא לימוד בפני עצמו, איך להתקשר לעבודת הצדיקים ולעולם הנשמות, כי הצדיקים הם אנפי שכינתא, וזוהי ילמד איך להכנס להיכלות הצדיקים, ולזכות לקבל קדושתם, ועי"כ יוכל להגיע לשלמות היחוד בבחי' אלקות תכלית הדבקות בהשי"ת.

וזוה עיקר עבודת ה' בכל ענין שבעולם, כמ"ש בגמ' 'כל הקובע מקום לתפילתו אלקי אברהם בעזרו', שצריך לקבוע מקום להתפילה, היינו להעלות התפילה למקום הראוי, והוא עי"י ההתקשרות לקדושת אברהם אבינו, וזה גם העבודה כאשר אומרים פרשת העקדה לפני התפלה, כי צריך להתדבק בקדושת המסירות נפש של אברהם אבינו ע"ה, וזה נותן הכח שיהיה קימה אל התפילה. עי"י שיזכור עבודת הצדיקים ויתקשר לעבודתם.

יום החכמה ❖ עולמות נשמות אלקות

תרסא

דעה חכמה לנפשך, שלא יהיה התורה ביבשות, או שמות הקודש בלי לב, אלא שבכל העבודה של עולמות יתדבק גם בקדושת הצדיקים בחי' נשמות, עד שיוזכה להדבק באא"ם, בחי' אלקות ממש. כי זה המציאות של כל העולמות וכל הנשמות, הכל לכל צריך להכלל בשלמות היחוד האמיתי בבחי' שמע ישראל ה' אלקינו ה' אחד, דאין עוד מלבדו ואין כלל צמצום, אלא כל המציאות הוא כהדין קמצא דלבושה מיניה וביה"י, ואין עוד מלבדו ית"ש כלל.

וזהו נצור מצות קדשך שמור שבת קדשך, כי שבת הוא התגלות אור היחודים, אור צדיקי האמת. ירחם ה' שבזכות הבעל שם טוב שמסר נפשו לנשמות ישראל, ובא לעולם לעורר נשמתינו מהשינה, שאנו בבחינת הבריאה, בחינת בני גרשון, שנתגרשנו לבי"ע, נפלנו לפירוד, בזה עסק הבעל שם טוב לתיקון נשמות ישראל לדורות עולם, ובעיקר בזכות שלומדים ספרי הצדיקי אמת, ומנסים להתקשר לדרכיהם

האמיתיים, בזה אנו זוכים להכלל ביחוד העליון.

ירחם ה' שבזכות הכעש"ט הק' שהיה דבוק תמיד בשכינה הק' הגנוזה ברדל"א, והיה דבוק בשלמות היחוד העליון, בזה יתנוצץ אצלינו אור היחוד, שנוזכה גם אנחנו כולנו לעזות דקדושה בבחי' בועז, וייתחדו בועז ורות, שיהיה לנו עזות דקדושה לחפש הדביקות במלכות ה'. כי השכינה הק' נמצאת בכל מקום, בעולמות בנשמות ובאלקות. ורצון ה' שנחפש אותו ית"ש בכל מקום ממש. עד שנוזכה להכלל בביטול הגמור, להרגיש ולהשיג להיות מרכבה לה' בדרך הצדיקי האמת, אשר הן הן המרכבה.

ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום, כפי שנוזכה להתדבק בתוח"ק ובשכינה הק' בעוז ותעצומות, כן עי"ז יברך את עמו בשלום ויתבטלו כל הקנאה תאוה וכבוד שהם היפך מאור היחוד, ובוזת יתבטל החלל וכל החסרונות, ונוזכה לשלימות הדביקות באור אין סוף ב"ה בביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

יג. פירוש קמצא הוא חגב אשר יש על גופו מלבוש והלבוש הוא ממנו עצמו דהיינו חלק מגופו ממש, והוא משל להעולמות אחר שחוזרים לאור היחוד ונעשים כולם עצם אלקות דאיהו וחיהי וגרמוהי חד בהון, הרי הם כמו לבוש אשר הלבוש הוא מיניה וביה דהיינו שהלבוש הוא אחד עם הגוף ואכמ"ל.